

Еллиниката съ Гръцки езикъ, а малко билъ свободенъ въ живота си, а Котленитѣ не го търпѣли много време, подиръ което пакъ съ своя заплата имъ проважда Беронъ Ивана Добровски, който не сѣдѣлъ много, казватъ. На 1845 година се случи улавянieto отъ Правителството на Сѣббѣ Раковски и баща му, които въ окови испроводи То на Цариградъ въ тъмницитѣ. Държѣше ся за вѣрно, че това прѣдательство станѣло по съгласието на Грекоманската партия, заедно съ тогавашния Гръцки митрополитъ Порфурія, който писалъ въ Патриаршията, а тя съобщила на Високата Порта, че имало единъ бивши бунтовникъ въ Враила (а сега при баща си въ Котелъ). Това помнѣ, че го четохъ и въ тогавашния издаваемъ Гръцки кѣсетникъ въ Измиръ „Амалтия“ именуемъ. Подиръ малко, това нещастие налѣтѣ и мене. На 9-й Мартъ (1845 г.) струвахъ дѣветинитѣ на почившата ми отъ Плевритъ наскоро майка, Хаджи Трандафила на възраст 60 годишна. Този плевритъ я налѣте по слѣдующата причина. Въ Котелъ всяка къща си има въ дома по една пещъ (или фурничка), въ която си пече хлѣбъ и пр. Майка ми бѣше мѣсила хлѣбъ и когато го мѣташе, ненадѣйно дохожда, да ме посѣти нѣкой си Архимандритъ Котленинъ Поликарпъ (многоплодний) съ двама трима чорбаджии. Майка ми многопотна срѣдъ зимата, оставя пещъта и дохожда, за да имъ приготви сладко и пр. настива добръ, улавя и прѣвритъ и я завлѣче въ гроба за 10 дена! Тогази дойдохъ заптиета и ме завѣдохъ на конака, дѣто ми се каза, че се искамъ въ Руссе отъ Валията Саидъ Паша, гдѣто ме закараха четри заптиета и бѣзъ малко щѣхъ да пострадахъ, ако Котленскитѣ чорбаджии, найповѣче Хаджи Петръ и компания не гарантирахъ за мене, като се случили при Пашата за Добруджански работи (прѣди да стигнѣ азъ тамъ), че азъ защото съмъ билъ въ Цариградъ съученикъ на Раковски, за туй съмъ се конущисвалъ съ него често въ Котелъ.